

Budovanie náučného chodníka III. alebo strasti, keď niečo chceš urobiť poriadne

6. mája 2011

Nič oficiálne, len zápis z priebehu ďalšieho brigádnickeho dňa...

Na piatok 6. mája sa nám konečne podarilo vybaviť drvičku na konáre. Vlastne ju vybavila na moje naliehanie Anna Csollárová z oddelenia ŽP MsÚ, krstná mama nášho Klubu Stromu života Sova. V stredu som bola rozhodnutá, že pôjdem kvôli drtičke aj k primátorovi... Ved', aby sme ju nemohli dostať! Ved' upravujeme mestský pozemok a to ako dobrovoľníci – zadarmo!

Môj zamestnávateľ - vedenie redakcie mi poskytlo na piatok 6. mája voľno ako odmenu za moju iniciatívu a „angažovanosť“ na Bahnách. Presne o siedmej ma Vladko už čakal pri garáži. Peťo vytiahol naše auto, ktoré sme ešte včera, po návšteve Bahien, naložili potrebným náradím zo záhradnej chatky. Pár minút po siedmej prišiel na Bahná aj traktor s drtičkou z Technických služieb mesta. Na troch aktivačných pracovníkov, pridelených mestom, sme čakali trochu dlhšie. Osobne ich doviezla Anna Csollárová. Traktorista a obsluhovač nevyzeral zrovna príjemne, z jeho frfl'ania som vydedukovala len to, že „túto malú drtičku nepoužívali roky, a on to nikdy nerobil, ten, čo to robí, išiel na estekáčku a on sa tu musí je...“ „Príjemný“ chlapík.

Bolo asi deväť hodín, kým drtičku spojzdnili. Ja a Vladko sme zatiaľ robili terénne a estetické úpravy na chodníku. Drtička rachotila asi do jedenástej, potom si dali chlapci prestávku. Povyťahovali sme aj mokré, bahnom páchnuce drevo, ktoré slúžilo ako náhradné premostenie. Presne na pravé poludnie prišiel traktorista nadriadený z TSM, že musí ísť nazad do mesta robiť nejakú súrnejšiu robotu. Je pravda, že kopa konárov, ktorú sme tam vyzbierali počas brigád, sa minula, ale dreva bolo v poraste ešte dosť a my sme mulčovacej zmesi potrebovali čo najviac. Drevo bolo treba len poprenášať. Traktorista s drtičkou odišiel a aktivační čakali do pol jednej, kým pre nich neprídu. Po dva a pol hodinovej práci im padla celodenná šichta...

Medzitým Vladko odbehol pre Mimú a Leona a tak sme mohli začať nadrvenú drevnú hmotu rozvážať – na fúriku, vo vedrách alebo vo vreci prehodenom cez plece. Bola to asi najpríjemnejšia robotu na Bahnách. Drťou sme vysypali chodníky a kde bolo blato, dali sme hrubšiu vrstvu. O pol tretej prišiel aj Miro Jančich, lebo som mu včera volala, či by neprišiel pomôcť. O chvíľu prišiel aj Peťo. Práve oni dvaja urobili posledné terénne úpravy na hlavnom príjazdovom chodníku krompáčom a motykou. Až okolo šiestej sme išli montovať plastové, práve vytlačené informačné tabule... Tiež si to domáca tlačiareň z Partizánskeho nechala na poslednú chvíľu, hoci sme im podklady podľa dohody dodali v stredu doobeda. Boli sme totálne sklamaní z kvality tlače, akoby im došiel toner – všade boli pásiky a farby boli akoby zliate do hnedého odtieňa. „Takto to vyzerá, keď chceš dať zarobiť domácim podnikateľom,“ povedal Vladko, ktorý už má viacero lepších skúseností s tým, ako má vyzeráť kvalitná tlač na obdobných tabuliach, napríklad v Piešťanoch alebo v Trenčianskych Tepliciach. Podobné rozčarovanie sme prežívali, keď sme zistili, že stolár nám dal lišty len na dve tabule. A to ešte akej kvality! Na zaplakanie! Vladko mu urýchlene volal, že aby ich ihneď dodal, lebo zajtra je otvorenie... O dve hodiny prišla SMS, že ich máme hodené pri prvej tabuli. Tak tomu sa hovorí: náš zákazník, náš pán! O kvalite tých posledných lišt radšej pomlčím. Nehovoriac o tom, že jedna latka z mostíka nebola vôbec prišraubovaná. Čo sa dalo, Vladko opravil.

Bolo 18.30 h, keď sme opúšťali Bahná s tým, že „čo už, aký je, taký je, o kvalite dodaných komponentov svedčí úroveň našich podnikateľov.“

Takí dobre ubahnení a unavení – ved' s Vladkom sme ťahali dvanástku od siedmej do siedmej – sme zakotvili v reštaurácii Marezano pri jedle, kde sme preberali scenár na zajtrajší významný deň – na Sviatok Bielických Bahien. Tak sme si totiž nazvali prezentáciu projektu Zachráňme Bielické Bahná, kde sa otvorí náučný chodník a budú koncertovať folkové kapely.

Ala

PS: Aktualizačný moment: Tabule sme v pondelok 9. mája odmontovali a Vladko s Mimou ich boli reklamovať. O štyri dni – vo štvrtok popoludní sme ich montovali naspäť. Kvalita tlače bola očividná. Takisto sme reklamovali lišty, ktoré stolár dodal konečne v lepšej kvalite.

PSS: A to som ešte nehovorila o peripetiách so šatami pre vílu Maricu... Najskôr sme plánovali akúsi rozprávkovú bytosť z Bahien – vodníka, ale Vladko prišiel s prekrásnym nápadom – vílou Maricou (podľa vzácnej trávy). Tak som zoháňala látku, dala za 24 hodín ušit' u Milenky Cvancigerovej a napokon neboli Ale dobre. Vyzerali na nej hrozne – materiál bol príliš priesvitný a príliš záclonový. Tak mi treba – práca chvatná, málo platná. Zas mi z môjho vaku odišlo 16 eur,. Nakoniec sa víla Ala rozhodla, že bude mať zelené šaty zo stužkovej a detaily s venčekom a šálom sme doťahovali posledný večer...